

Notatka Jakub Wesoły

Języki programowania takie jak Java, C czy C# **zaliczają się do języków imperatywnych trzeciego poziomu**. Dla porównania, SQL czy Haskell reprezentują języki deklaratywne czwartego poziomu.

Języki imperatywne skupiają się na opisie kroków niezbędnych do wykonania zadania. Umożliwiają zmianę wartości zmiennych i przekazywanie typów. Często są one mniej bezpieczne przy pracy wielowątkowej.

Języki deklaratywne z kolei koncentrują się na tym, co ma być osiągnięte, bez szczegółowego wskazania jak to zrobić. Wykorzystują niemodyfikowalne typy i funkcje jako dane, co sprawia, że są bardziej odporne na błędy w środowiskach wielowątkowych.

W podejściu funkcyjnym **unika się mutowalności** – dane raz przypisane nie powinny być zmieniane. Java, mimo że nie jest językiem stricte funkcyjnym, umożliwia programowanie w tym stylu m.in. dzięki bibliotece Stream API.

Strumienie to narzędzie do przetwarzania zbiorów danych w sposób deklaratywny. Metoda `stream()` otwiera dostęp do zestawu operacji takich jak `filter`, `map`, czy `forEach`, pozwalających na manipulowanie danymi bez modyfikowania źródła. Typy danych są automatycznie rozpoznawane (typowanie wnioskowane), co upraszcza kod i zwiększa jego przejrzystość.

Jednak z racji na imperatywną naturę Javy, operacje na strumieniach bywają mniej wydajne niż w językach stricte funkcyjnych.

Wyrażenia lambda to forma funkcji anonimowych – nie posiadają nazw, deklarowane są tam, gdzie są potrzebne. Mają składnię:

(argumenty) -> { ciało funkcji }

(String s) -> System.out.println(s)

Kolejną istotną cechą programowania funkcyjnego jest **abstrakcja** – możemy zdefiniować ogólną strukturę funkcji (np. przez interfejs), nie podając jej konkretnej implementacji.

Przykładowe interfejsy funkcyjne w Javie:

1. **Function<T, R>** – służy do przekształcania wartości typu T na R. Często wykorzystywana w `map()`.

```
Function<String, Integer> length = s -> s.length();
```

```
System.out.println(length.apply("Hello"));
```

2. **Predicate<T>** – służy do sprawdzania warunków logicznych, zwraca `true` lub `false`. Wykorzystywany np. w `filter()`.

```
Predicate<String> startsWithA = s -> s.startsWith("A");
```

```
System.out.println(startsWithA.test("Ala"));
```

3. **Runnable** – reprezentuje zadanie nieprzyjmujące parametrów i niezwracające wartości. Powszechnie stosowany przy tworzeniu wątków.

```
Runnable task = () -> System.out.println("Running...");
```

```
new Thread(task).start();
```

4. **Iterable<T>** – interfejs dla struktur, które można przeglądać (np. w pętli `for-each`).

```
List<String> names = List.of("Jan", "Ola");
```

```
names.forEach(name -> System.out.println(name));
```

5. Stream<T> – nowoczesna metoda pracy z kolekcjami w stylu funkcyjnym, pozwalająca na tworzenie tzw. potoku.

```
List<String> names = List.of("Jan", "Anna", "Ola");
```

```
names.stream()
```

```
    .filter(s -> s.length() > 3)
```

```
    .map(String::toUpperCase)
```

```
    .forEach(System.out::println);
```

6. Collection<E> – główny interfejs struktur danych (List, Set, Queue). Rozszerza Iterable.

```
List<String> list = new ArrayList<>();
```

```
list.add("a");
```

```
list.add("b");
```

```
list.remove("a");
```

```
System.out.println(list.contains("b"));
```

